

Мірошніченко Олександр Вікторович,
аспірант денної форми 4-го року навчання
за спеціальністю 051 – економіка,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України

Miroshnychenko Oleksandr,
Full-Time Graduate Student,
National University of Life and Environmental
Sciences of Ukraine,
<https://orcid.org/0000-0002-7988-9847>

**АНАЛІЗ ВИКЛИКІВ, ТЕНДЕНЦІЙ ТА МОЖЛИВОСТЕЙ ДЛЯ СІЛЬСЬКОГО РОЗВИТКУ КРАЇН-УЧАСНИЦЬ ОЕСР (ОРГАНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ТА РОЗВИТКУ)
ANALYSIS OF CHALLENGES, TRENDS AND OPPORTUNITIES FOR RURAL DEVELOPMENT OF
OECD PARTICIPATING COUNTRIES (ORGANIZATION FOR ECONOMIC CO-OPERATION AND
DEVELOPMENT)**

Мірошніченко О. В. Аналіз викликів,
тенденцій та можливостей для сільського
розвитку країн-учасниць ОЕСР (організації
економічного співробітництва та розвитку).
*Український журнал прикладної економіки та
техніки*.
2022. Том 7. № 3. С. 280 – 284.

Miroshnychenko O. Analysis of challenges,
trends and opportunities for rural development
of OECD participating countries (organization
for economic co-operation and development).
*Ukrainian Journal of Applied Economics and
Technology*.
2022. Volume 7. № 3, pp. 280 – 284.

Сільський розвиток країн-учасниць ОЕСР на сучасному етапі включає широкий спектр заходів і стратегій, спрямованих на поліпшення ефективності і стійкості сільського господарства. Сутність сільського розвитку полягає у впровадженні новітніх технологій і підходів до сільського господарства, що сприяють підвищенню продуктивності, зменшенню впливу на навколишнє середовище та стимулюють інновації в галузі. Важливість сільського розвитку для світової економіки важко переоцінити. Сільський сектор є основою харчової безпеки та впливає на глобальні ринки продовольства. Ефективне сільське господарство забезпечує достатню кількість харчових продуктів для населення, сприяє збалансованому розвитку сільських регіонів і підтримує зайнятість у сільському секторі. Крім того, сільський розвиток може впливати на рівень життя сільського населення, зменшуючи нерівності між сільськими та міськими регіонами. Це сприяє збалансованому розподілу населення та розвитку суспільства загалом. Окрім внутрішньої важливості, сільський розвиток також має глобальне значення. Сільські країни ОЕСР є великими експортерами сільськогосподарської продукції, що сприяє створенню робочих місць, залученню валютних надходжень і підтримує міжнародну торгівлю.

Ключові слова: сільське господарство, ОЕСР, агропромисловий комплекс, АПК, розвиток сільського господарства.

This scientific article is devoted to the analysis of challenges, trends, and opportunities for rural development of the OECD (Organization for Economic Cooperation and Development) member countries. Agriculture plays a crucial role in global food security but faces significant challenges such as climate change, demographic change, and economic hardship. The importance of the member countries of the Organization for Economic Cooperation and Development (OECD) in the global development of the agro-industrial complex cannot be underestimated. OECD countries occupy an important place in the world production and export of agricultural products, which is pivotal in ensuring global food supply. They attract significant investments in the agro-industrial sector, contributing to the modernization of production technologies, the introduction of innovations, and increased productivity. OECD countries have a developed scientific base that helps improve agricultural practices, implement environmentally friendly production methods, and create sustainable rural development. In addition, OECD countries influence the formation of international standards and policies related to the agro-industrial complex. They cooperate in trade in agricultural products, develop strategies to ensure food security, and support the development of rural communities. Thus, the OECD countries play an essential role in the global expansion of the agro-industrial complex, attracting investments, introducing the latest technologies, defining standards, and cooperating with other countries. Their efforts aim to achieve sustainable, innovative, and socially responsible development of the agro-industrial sector, which is essential for ensuring food security and improving the population's quality of life. The article analyzes the current state of production and consumption of critical products of the OECD agro-industrial complex. It considers opportunities for the development of agriculture, particularly in the context of sustainable development, technological progress, and innovative approaches. Within the framework of this article, both opportunities and challenges and trends of systemic development of agriculture in OECD countries are analyzed in the medium term. Conclusions on the research topic are formed.

Keywords: agriculture, OECD, agro-industrial complex, agro-industrial complex, development of agriculture.

Вступ

Важливість країн-учасниць Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) у загальносвітовому розвитку агропромислового комплексу не може бути недооцінена. Країни-учасниці ОЕСР займають значне місце у світовому виробництві та експорті сільськогос-

подарської продукції, відіграючи важливу роль у зміцненні глобального продовольчого забезпечення [2].

Вони притягують значні інвестиції в агропромисловий сектор, сприяючи модернізації технологій виробництва, впровадженню інновацій і підвищенню продуктивності. Країни-учасниці ОЕСР мають розвинену наукову базу, яка допомагає у вдосконаленні сільськогосподарських практик, впровадженні екологічно чистих методів виробництва та розвитку сталого сільського розвитку [7].

Крім того, країни-учасниці ОЕСР впливають на формування міжнародних стандартів і політик, пов'язаних з агропромисловим комплексом. Вони співпрацюють у сфері торгівлі сільськогосподарською продукцією, розробляють стратегії зміцнення продовольчої безпеки та підтримки розвитку сільських громад [3].

Таким чином, країни-учасниці ОЕСР відіграють важливу роль у світовому розвитку агропромислового комплексу, привертаючи інвестиції, впроваджуючи новітні технології, визначаючи стандарти та співпрацюючи з іншими країнами. Їхні зусилля спрямовані на досягнення сталого, інноваційного та соціально відповідального розвитку агропромислового сектору, що має велике значення для гарантування продовольчої безпеки та підвищення якості життя населення, що й обумовлює актуальність тематики цього дослідження.

Визначення мети та цілей дослідження

Основною метою цього дослідження є виявлення основних проблем і потенціалу, що впливають на розвиток агропромислового комплексу в цих країнах, і з'ясування шляхів просування у цій галузі.

Об'єктом дослідження є сільський розвиток країн-учасниць Організації економічного співробітництва та розвитку.

Предметом дослідження є виклики, тенденції та можливості для сільського розвитку в контексті країн-учасниць Організації економічного співробітництва та розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження

Розвиток сільського господарства має важливу роль у розвитку країн-учасниць ОЕСР. Високий рівень технологій і наукових досліджень у цій галузі допомагають збільшити виробництво, підвищити якість і гарантувати продовольчу безпеку [4].

Розвиток сільського сектору сприяє економічному зростанню, зменшенню бідності та збереженню екологічного балансу. Сільське господарство створює робочі місця та сприяє розширенню ринків збуту. Країни-учасниці ОЕСР інвестують у розвиток новітніх технологій, агротехніки та стали першопрохідцями у використанні стійкого розвитку в аграрному секторі.

Таблиця 1. Динаміка рівня виробництва та споживання основних сільськогосподарських продуктів країнами-учасницями ОЕСР у період з 2018 року по 2025 рік [8]

Продукт	Процес	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2025 до 2018, %	2025 до 2018, т
Пшениця	Вироб.	264,9	280,5	279,8	281,6	286,6	286,1	286,1	286,0	8,0	21,1
	Спожив.	215,7	217,6	206,9	215,5	223,3	221,4	221,8	221,3	2,6	5,6
Кукурудза	Вироб.	483,2	465,5	474,2	503,7	503,8	506,6	510,2	512,7	6,1	29,5
	Спожив.	506,5	493,6	473,9	510,4	517,3	522,2	528,3	531,1	4,8	24,5
Соя	Вироб.	131,6	106,4	124,5	130,6	131,8	133,8	134,7	136,2	3,4	4,5
	Спожив.	110,2	88,5	88,7	96,1	99,7	102,1	102,1	102,6	-6,9	-7,6
М'ясо КРХ	Вироб.	29,8	30,2	29,6	29,8	29,8	30,1	30,2	30,3	1,6	0,5
	Спожив.	28,7	29,1	28,9	29,1	29,1	29,1	29,0	29,1	1,4	0,4
М'ясо свиней	Вироб.	43,8	44,5	45,4	45,8	45,5	45,3	44,8	44,6	1,9	0,8
	Спожив.	40,9	40,7	39,6	40,7	40,9	41,1	41,1	41,1	0,6	0,2
М'ясо птиці	Вироб.	51,3	52,3	53,2	53,4	53,5	53,9	54,3	54,7	6,8	3,5
	Спожив.	48,2	49,1	49,6	50,2	50,9	51,4	51,8	52,3	8,6	4,1
Олія	Вироб.	42,9	44,1	43,8	41,7	44,0	45,4	45,8	46,4	8,2	3,5
	Спожив.	57,9	59,0	57,6	56,7	59,8	60,5	60,6	60,7	5,0	2,9

(табл. 1), у якій наочно відображені ці показники за аналізований часовий проміжок часу.

Як можна побачити із наведеної таблиці, за аналізований і прогнозний період у сфері виробництва та споживання основних сільськогосподарських продуктів країнами-учасницями ОЕСР у період з 2018 року по 2025 рік очікують такі зміни:

Це сприяє підвищенню ефективності та сталості сільського господарства, що, своєю чергою, сприяє загальному розвитку країн-учасниць ОЕСР [1].

У межах предметного розкриття дослідницької проблематики цієї статті існує необхідність аналізу фактичних і прогнозних показників виробництва та споживання основних сільськогосподарських культур країнами-учасницями ОЕСР у період з 2018 року по 2025 рік включно. Для цього скористаємось наведеною нижче таблицею

- обсяг виробництва пшениці зростає на 8%, водночас обсяг споживання цього продукту зростає на 2,6%;
- обсяг виробництва кукурудзи зростає на 6,1%, водночас обсяг споживання цього продукту зростає на 4,8%;
- обсяг виробництва сої зростає на 3,4%, водночас обсяг споживання цього продукту знизиться на 6,9%;
- обсяг виробництва м'яса КРХ зростає на 1,6%, водночас обсяг споживання цього продукту зростає на 1,4%;
- обсяг виробництва м'яса свиней зростає на 1,9%, водночас обсяг споживання цього продукту зростає на 1,6%;
- обсяг виробництва м'яса птиці зростає на 6,8%, водночас обсяг споживання цього продукту зростає на 8,6%;
- обсяг виробництва соняшникової олії зростає на 8,2%, водночас обсяг споживання цього продукту зростає на 5,0%.

Загалом ці зміни дозволяють зробити такі висновки:

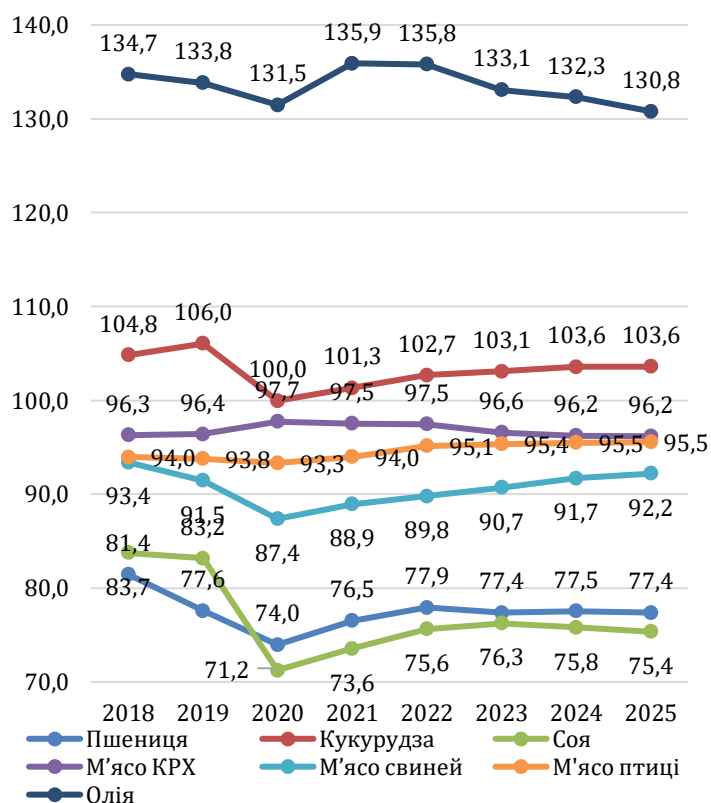

Рис. 1. Частка споживання у виробництві окремих видів сільськогосподарської продукції країнами-учасницями ОЕСР у період з 2018 року по 2025 рік [8]

зміни частки споживання у виробництві окремих видів сільськогосподарської продукції країнами-учасницями ОЕСР у період з 2018 року по 2025 рік.

Для цього скористаємося наведеною нижче діаграмою (рис. 1), у якій наочно відображені ці показники за аналізований проміжок часу.

Загалом наведена вище діаграма дозволяє визначити:

- прогнозується скорочення частки споживання у виробництві сої та пшениці, що обумовлюється більш високим темпами зростання виробництва щодо споживання, і створює потенціал для нарощування експорту цих продуктів;
- водночас споживання м'ясних продуктів прогнозується незмінним ні рівні 92-69%;
- частка споживання у виробництві кукурудзи та соняшникової олії незначно скоротиться, але при цьому буде перевищувати рівень виробництва.

- загальний обсяг виробництва та споживання сільськогосподарських продуктів у країнах-учасницях ОЕСР зростає. Це свідчить про збільшення попиту на ці продукти та здатність галузі задовольняти потреби споживачів;

- загалом виробництво основних сільськогосподарських культур, таких як пшениця, кукурудза і соя, зростає, що пов'язано з розширенням земельних площ і використанням новітніх технологій;

- виробництво м'яса показує помірний ріст, а споживання м'яса збільшується в усіх категоріях: КРХ, свиней і птиці. Це пов'язано з ростом населення, збільшенням доходів;

- виробництво соняшникової олії зростає, а споживання також збільшується. Це пов'язано з розширенням виробництва олійних культур і зростанням популярності цього продукту у харчовій індустрії.

Враховуючи поточні показники, а також прогнози значення рівня виробництва та споживання основних сільськогосподарських продуктів країнами-учасницями ОЕСР існує необхідність оцінювання рівня споживання у виробництві цих продуктів. Розрахуємо та проаналізуємо

Це дає змогу зрозуміти, що країни-учасниці ОЕСР вповні забезпечують свої потреби в основних продуктах сільського господарства, що значною мірою впливає на стабілізацію ситуації у сфері продовольчої безпеки та сталого розвитку.

Слід розуміти, що на сьогодні стоять значні виклики у сфері сільськогосподарського розвитку країн-учасниць ОЕСР. Основний виклик для сільського розвитку країн-учасниць ОЕСР полягає в необхідності забезпечення сталого зростання в аграрному секторі. Це пов'язано зі змінами в кліматі, демографічними змінами, зміною споживацьких уподобань і конкурентним тиском на світовому ринку.

Сільськогосподарські підприємства мають пристосовуватися до зміни клімату, застосувати сталі технології, збільшувати продуктивність і покращувати ефективність виробництва. Крім того, важливо забезпечити розумне управління природними ресурсами, зменшити вплив сільськогосподарської діяльності на навколишнє середовище та підвищити якість життя сільського населення. Впровадження новітніх технологій, розвиток інноваційного потенціалу та сприяння підприємницькій діяльності в сільській місцевості також є важливими завданнями для забезпечення сталого розвитку сільського сектору в країнах-учасницях ОЕСР [1-7].

Загалом у секторі АПК країн-учасниць ОЕСР на сьогодні спостерігаються певні тенденції [1-7]:

- зростає значення сталого сільськогосподарського виробництва, зокрема екологічно чистої продукції та органічного землеробства;
- відбувається цифрова трансформація сільського господарства, включаючи впровадження сучасних технологій інтернету речей, штучного інтелекту та автоматизації процесів;
- збільшується увага до розширення доступу до фінансових ресурсів та залучення інвестицій у сільській місцевості.

Продовження сприяння інноваційному підходу, розвиток сільського підприємництва та забезпечення доступу до ринків також відіграють важливу роль у сільському розвитку країн-учасниць ОЕСР.

Сільський розвиток у країнах-учасницях ОЕСР відкриває значні можливості [1-7]:

- розширення торгівлі та зовнішнього співробітництва сприяє розвитку експортного потенціалу сільського сектору;
- розвиток зелених технологій і відновлюваної енергетики надає можливість зменшити негативний екологічний вплив аграрного виробництва;
- інвестиції в інфраструктуру, освіту та науково-дослідну роботу сприяють модернізації сільських регіонів і підвищенню інноваційного потенціалу.

Крім того, забезпечення соціальної захищеності сільського населення та покращення доступу до якісних медичних і соціальних послуг також є важливими можливостями для сільського розвитку в країнах-учасницях ОЕСР.

Ефективний розвиток сільського господарства в країнах-учасницях ОЕСР є надзвичайно важливим у довгостроковій перспективі.

Сільське господарство є основною галуззю для забезпечення продовольства та зміцнення харчової безпеки населення. Щораз більша світова популяція, збільшення прибуткового рівня і зміни дієти споживачів створюють великі виклики для глобальної сільськогосподарської системи. Ефективний розвиток сільського господарства в країнах-учасницях ОЕСР допомагає забезпечити стабільне постачання якісних продуктів харчування, зменшити залежність від імпорту і забезпечити сталі доходи для сільських господарів.

Сільськогосподарський сектор робить значний внесок у економіку країн-учасниць ОЕСР. Він забезпечує робочі місця для сільського населення і сприяє регіональному розвитку. Ефективний розвиток сільського господарства сприяє підвищенню продуктивності праці, використанню новітніх технологій та інновацій, що підтримують економічне зростання.

Висновки та перспективи подальших розвідок

Підсумовуючи, можна зробити такі висновки:

1. Виклики, тенденції та можливості сільського розвитку в країнах-учасницях ОЕСР є складними й багатогранними. Зміна клімату, конкурентний тиск і зміна споживацьких уподобань створюють виклики для сталого зростання аграрного сектору. Тенденції, такі як стале виробництво та цифрова трансформація, виявляються важливими для забезпечення успішного розвитку. Можливості включають розширення міжнародної торгівлі, зелені технології, інвестиції в інфраструктуру та підвищення соціальної захищеності сільського населення.

Для досягнення сталого розвитку сільського сектору необхідно впроваджувати інноваційні підходи, сприяти підприємництву та підтримувати науково-дослідну діяльність.

2. Водночас варто зауважити, що в межах як прогнозованої динаміки, так і поточних тенденцій, країни-учасниці ОЕСР нарощують обсяги як споживання, так і виробництва основних видів сільськогосподарської продукції. Водночас споживання більшості продуктів складає 70-90% від обсягів виробництва, що формує значний потенціал для розвитку експорту основних видів продукції агропромислового сектору ОЕСР у довгостроковій перспективі.

Список літератури

1. Béné C., Bakker D., Chavarro M. J., Even B., Melo J., Sonneveld A. Global assessment of the impacts of COVID-19 on food security. *Global Food Security*, 2021. 31, 100575.
2. Deconinck K., Avery E., & Jackson L. A. Food supply chains and covid-19: impacts and policy lessons. *EuroChoices*, 2020. 19(3), 34-39.
3. Grzelak A. Income inequality and food security in the light of the experience of the OECD countries. *Contemporary issues in business, management, and education*, 2017. 384-392.
4. Mc Carthy U., Uysal I., Badia-Melis R., Mercier S., O'Donnell C., Ktenioudaki A. Global food security—Issues, challenges and technological solutions. *Trends in Food Science & Technology*, 2018. 77, 11-20.
5. Mottet A., de Haan C., Falcucci A., Tempio G., Opio C., Gerber P. Livestock: On our plates or eating at our table? A new analysis of the feed/food debate. *Global Food Security*, 2017. 14, 1-8.
6. Seok J. H., Moon H. Agricultural exports and agricultural economic growth in developed countries: Evidence from OECD countries. *The Journal of International Trade & Economic Development*, 2021. 30(7), 1004-1019.
7. Smith V. H., & Glauber J. W. Trade, policy, and food security. *Agricultural Economics*, 2020. 51(1), 159-171.
8. OECD Statistics. URL: <https://stats.oecd.org/#>

References

1. Béné, C., Bakker, D., Chavarro, M. J., Even, B., Melo, J., & Sonneveld, A. (2021). Global assessment of the impacts of COVID-19 on food security. *Global Food Security*, 31, 100575.
2. Deconinck, K., Avery, E., & Jackson, L. A. (2020). Food supply chains and covid-19: impacts and policy lessons. *EuroChoices*, 19(3), 34-39.
3. Grzelak, A. (2017). Income inequality and food security in the light of the experience of the OECD countries. *Contemporary issues in business, management and education*, 384-392.
4. Mc Carthy, U., Uysal, I., Badia-Melis, R., Mercier, S., O'Donnell, C., & Ktenioudaki, A. (2018). Global food security—Issues, challenges and technological solutions. *Trends in Food Science & Technology*, 77, 11-20.
5. Mottet, A., de Haan, C., Falcucci, A., Tempio, G., Opio, C., & Gerber, P. (2017). Livestock: On our plates or eating at our table? A new analysis of the feed/food debate. *Global Food Security*, 14, 1-8.
6. Seok, J. H., & Moon, H. (2021). Agricultural exports and agricultural economic growth in developed countries: Evidence from OECD countries. *The Journal of International Trade & Economic Development*, 30(7), 1004-1019.
7. Smith, V. H., & Glauber, J. W. (2020). Trade, policy, and food security. *Agricultural Economics*, 51(1), 159-171.
8. OECD Statistics. URL: <https://stats.oecd.org/#>

Стаття надійшла до редакції 20.10.2022 р.